

موافقتنامه ایران و

آیا این بیشتر شبیه تحت الحما یگری و قیمت نیست که
 آثار رایت سخنگوی وزارت خارجه امریکا بگوید
 (دولت امریکا بق این موافقت نامه آمادگی خود را برای
 دفاع ایران در مقابل تجاوزات خارجی اعلام کرده است) ؟
 آیا گردانندگان این خیمه شب بازی ها نمیخواهند بفهمند
 که چنین اقدامات ابلهانه ای چه دشواریهای خورناکی
 برای ملت ما بوجود خواهد آورد که در درجه اول آتش بیند
 خودشان خواهد زد ؟ آیا پیمان بغداد نشان نداده که این
 گونه کاغذ بازیها و آرای بیپه گونه ارزش عملی نیست و فقط
 میتواند بهانه ای بدست روسها باشد که در صورت لزوم
 چنین رفتارها را محصل اعمال سیاست تجاویزی قرار
 دهد ؟ آیا چنین اقداماتی شصت و نیم مرده سازمان ملل
 را که شاید روزی سخت این ملت کمکی هر چند کم اثر
 از ناحیه این مقصود است بکلی نامور نخواهد کرد و -
 آیا چنین پیمانهای اصل امنیت بسته جمعی را که شاید
 بتواند روزی بکوه ملت ما بیاید متزلزل نخواهد نمود
 چنین بنظر میرسد که هیئت حاکمه خود نیز
 بخوبی واقف است که چنین پیمانی از نظر ملت ایران
 پیشوی ارزش ندارد و بیشتر به مسخره آن میماند اینست
 که برخلاف اصول حقوق بین الملل و برخلاف صریح اصل
 ۲۵ قانون اساسی قرارداد را از تاریخ امضای آن مجوز
 میدادند و کورکترین حتی ولوبالاً هر برای مجلس فرمایشی
 خودشان قائل نیستند و یا صراحتاً میخواهند الزاماتی
 برای ملت ایران ببار بیاورند در صورتیکه ملت ایران
 چنین رفتارها را که بهای و پیا ولگری هیئت حاکمه
 ملرود ایران است به هیچوجه برصمیت نمی شناسد و
 چنین روشی جز سیاست بیدارگی مثبت که بر پایه سیاست -
 صحیح ملی استوار باشد مورد قبول او نخواهد
 بود پاینده ایران

ملت ایران خوب میدانند که مطالبوعات کنونی بدین وجه
 آزاد و روح اظهار عقیده ندارند و به باز نیستند که کلهها
 بر خنک شراست هیئت حاکمه بر صفحه کاغذ بیاورند بنا بر
 این سخنرانی وزیر خارجه بیس از آنکه دفاعی از سیاست
 احمقانه حکومت باشد دلیلی بر تذبذب سیاستمداران بیسوا
 و در ماندگی مطالبوعات فرما پشی است که دست در دست
 داعیه ر ببری کشور نمورنه را دارند

از خوا بهای
.....

کشتی مواد نفتی در بنادر ایران و خلیج فارس متزلزل داد شد
 و در نتیجه بیس از مبلغ ۶۵۰ میلیون ریال نیز از این رهگذر
 به کسر بودجه دولت علوه گردید .
 گردانندگان کنسرسیون چنین وانمود میکنند که تقلیل
 قیمت مواد نفتی برای جلوگیری از ضررهای احتمالی در صورت
 کشت مواد نفتی جدید میباشد و نیز در اثر تقلیل ناچیز قیمت
 که در بهای نفت و نیز وثلا داده شده در صورتیکه شمه میدا
 خریداران مواد نفتی کمی جز شرکاء و گردانندگان تهیه
 مواد نفتی در جهان و منجمله شرکاء کنسرسیون غارتگر
 نفت نیستند و این تصمیمات انقلابی جز به شراست گردانندگان
 کمپانی های نفت و کنسرسیون نفت ایران نمیتواند باشد
 برای جلوگیری از این زیان هنگفت اظهار نظر میکنند که
 با یستی استخراج نفت جنوب تا میزان ۵ میلیون تن در سال
 افزایش داده شود یعنی کارگران فقیر و شرا افتند مملکت
 ما در گرما و جانسوز منالی نفت خیز و در بدترین شرایط زندگی
 جان خود را فدا کنند تا چرخهای عظیم نفت برای کارخانهجات
 بزرگ سرمایه داران امریکایی و انگلیسی سوخت بیشتر
 تهیه نماید جالب توجه اینجاست که اگر به تصمیم کشتی
 نفت بهرود مرزایه داران خارجی تمام میشود و بشکل و زیر
 دارائی در نتیجه فزونی عرضه بر تقاضا با یستی قیمت مراد
 نفتی تقلیل یابد در مورد مالکین اصلی نفت یعنی مردم

ایران نتیجه منکوس بخشیده است .
 و شنیده میشود که پس از افزایش ۵۰ درصد کرایه تاکسی
 که مقدمه افزایش مجدد نرخ کرایه اتوبوس شرکت واحد
 میباشد در آینده نزدیک برای دومین بار در حکومت
 قبال قیمت نفت و مواد نفتی در داخله کشور افزوده
 شواستند ! و بدین ترتیب ملاحظه میشود دولتی
 که باید تمام کوشش خود را در زمینه بدست آوردن
 با زارهای نفت بهمان بکار اندازد حاملت ما را از غلرات
 اقتصادی و سیاسی در جریان بین المللی رهائی بنشد
 با گران کردن بهای مواد نفتی در داخله میخواهد
 جبران ضرر بودجه دولت را بنماید و این هم یکی
 دیگر از سیاستهای ترسناک و اقتطادی دولتی است که در
 روزها و اول زمان مدارای اعمال میکند اگر دیناری به
 نرخ خواربار یا اجناس انحصاری دولت افزوده شود
 استصفا خواهد داد در حالیکه دیدیم همه اجناس اعین
 ز اجناس دولتی و غیر دولتی بوضع سرسام آرز
 ترقی نمود و مینماید و نامبرده در صورتی

سیاستمداران و

آن نشان دهد و نشر آنها هم در نیاید . کسانیکه امروز
 ادعای روزنامه نگاری میکنند باید بدانند که از نظر
 ملت ایران بیس از یک ما مورالاعات ویت یلیس مشغول
 ندارند و ادعائی که منتشر میکنند مانند بخشنامه ایست
 که دستگامان نظامی را در مورد این خود صادر میکنند